

Когато Бог дълготърпеше.

Псалм 79

Римляни 3:23-26 Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога, **24** а с Неговата благодост се оправдават даром чрез изкуплението, което е в Христа Исуса, **25** Когато Бог постави за умилоствивение чрез кръвта Му посредством вяра. Това стори за да покаже правдата Си в прощаване на греховете извършени по-напред, **когато Бог дълготърпеше**, - **26** за да покаже, казвам правдата Си в настоящето време, та да се познае, че Той е праведен и че оправдава този, който вярва в Исуса.

1 Петрово 3:18-20 Защото и Христос един път пострада за греховете, Праведният за неправедните, за да ни приведе при Бога, бидейки умъртвен по плът, а оживотворен по дух; **19** с който отиде да проповядва на духовете в тъмницата, **20** които едно време бяха непокорни, **когато Божието дълготърпение ги чакаше** в Ноевите дни, докато се правеше ковчега, в който малцина, то ест, осем души, се избавиха чрез вода.

Битие 15:13-16 Тогава Господ каза на Аврама: Знаейки - знай, че твоето потомство ще бъде чуждо в чужда земя и ще им бъдат роби; и те ще ги угнетяват четиристотин години. **14** Но аз ще съдя народа, комуто ще робуват; и подир това ще излязат с голям имот **15** А ти ще отидеш при бащите си в мир; ще бъдеш погребан в честита старост. **16** А в четвъртия род потомците ти ще се върнат тука; **защото беззаконието на аморейците не е още стигнало до върха си.**

Неемия 9:23-31 И Ти умножи чадата им като небесните звезди, и заведе ги в земята, за която беше казал на бащите им да влязат в нея, за да я завладеят. **24** И тъй, чадата им влязоха та завладяха земята; и Ти покори пред тях жителите на земята, ханаанците, и предаде ги в ръцете им с царете им и племената на земята, за да им сторят по волята си. **25** И те превзеха укрепени градове и плодovitа земя; и притежаваха къщи пълни с всякакви блага, изкопани кладенци, лозя, маслини, и множество плодови дървета; така те ядоха и се наситиха, затлъстяха, и се насладиха с Твоята голяма благодост. **26** Но те не се покоряваха, подигнаха се против Тебе, захвърляха Твоя закон зад гърбовете си, и избиваха Твоите пророци, които заявяваха против тях, за да ги обърнат към Тебе, и извършиха големи предизвикателства. **27** Затова, Ти ги предаваше в ръката на притеснителите им, които ги притесняваха; а във време на притеснението им, като викаха към Тебе, Ти слушаше от небето, и според голямото Си милосърдие им даваше избавители, които ги избавяха от ръката на притеснителите им. **28** Но като се успокояваха, те пак вършеха зло пред Тебе; затова Ти ги оставяше в ръката на неприятелите им, които и ги завладяваха; но пак, когато се обръщаха та викаха към Тебе, Ти ги слушаше от небето, и много пъти ги избавяше според милосърдието Си. **29** Ти и заявяваше против тях, за да ги обърнеш към закона Си; но те се гордееха и не слушаха Твоите заповеди, но съгрешаваха против съдбите Ти (чрез които, ако ги изпълнява човек, ще живее), и обръщаха към Тебе гърба си, и закоравяваха врата си та не слушаха. **30** Въпреки това, Ти **много години ги търпеше** и заявяваше против тях чрез Духа Си посредством пророците Си, но те не внимаваха; затова Ти ги предаде в ръката на племената на земите. **31** Обаче, поради голямото Твое милосърдие не ги довърши, нито ги остави; защото си Бог щедър и милостив.

Римляни 8:18-25 Понеже смятам, че сегашните временни страдания не заслужават да се сравнят със славата, която има да се открие към нас. **19** Защото създанието **с усърдно очакване очига** откриването ни като Божии синове. **20** Понеже създанието беше подчинено на немощ (Гръцки: Суетност), не своеволно, но чрез Този, Който го подчини, **21** с

надежда, че и самото създание ще се освободи от робството на тлението, и ще премине в славната свобода на Божиите чада. **22** Понеже знаем, че цялото създание съвокупно въздиша и се мъчи до сега. **23** И не то само, но и ние, които имаме Духа в началък, и сами ние въздишаме в себе си и очакваме осиновението си, сиреч, изкупването на нашето тяло. **24** Защото с тая надеждание ние се спасихме; а надежда, когато се вижда вече изпълнена, не е вече надежда; защото кой би се надявал за това, което вижда? **25** Но, ако се надяваме за онова, което не виждаме, **тогава с търпение го чакаме.**

Римляни 8:28-33 Но знаем, че всичко съдействува за добро на тия, които любят Бога, които са призвани според Неговото намерение. **29** Защото, който предузна, тях и предопредели да бъдат съобразни с образа на Сина Му, за да бъде Той първороден между много братя; **30** а които предопредели, тях и призова; а които призова, тях и оправда, а които оправда, тях и прослави. **31** И тъй, какво да кажем за това? Ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас? **32** Оня, Който не пожали Своя Син но Го предаде за всички ни, как не ще ни подари заедно с Него и всичко? **33** **Кой ще обвини Божиите избрани? Бог ли, Който ги оправдава?**